

ОБЈАВЉИВАЊЕ ОДЛУКА ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ У ПОСТУПЦИМА КОНТРОЛЕ КОНЦЕНТРАЦИЈА

Апстракт

У раду се даје преглед одредаба Смерница Европске комисије за припрему одлука о концентрацијама за јавно објављивање, донетих 2015. године. Аутор указује на то да би овим правилима требало да се унапреди правна сигурност и предвидљивост у поступцима контроле концентрација, што значи да би оваква унапређења требало да буду и у интересу заштите података које учесници на тржишту достављају Европској комисији. Смернице ЕУ предвиђају шта може и шта не може да буде предмет заштите, како се подноси захтев за заштиту података, шта Европска комисија изоставља из својих одлука, а садрже и одређена процесна правила.

Кључне речи: контрола концентрација, заштита података, пословне тајне, поверљиви подаци, Европска комисија

1. Уводна разматрања

У складу са основним начелима на којима се заснивају функционисање Европске уније и рад њених органа, оснивачки акти ЕУ у бројним одредбама наглашавају значај отворености, транспарентности и информисања грађана ЕУ. Уговор о ЕУ отуда у члану 1. предвиђа да се одлуке ЕУ доносе што отвореније и што ближе грађанима,² а Уговор о функционисању ЕУ ову општу одредбу разрађује у члану 15, у контексту подстицања добре управе и обезбеђивања учешћа цивилног друштва, предвиђајући да институције, органи, службе и агенције ЕУ врше своје послове што отвореније, а грађани имају право на приступ документима

¹ Научни сарадник. Самостални саветник, Комисија за заштиту конкуренције, Београд. Аутор је и спољни сарадник Института за упоредно право у Београду. Mail: ivanaracic12@gmail.com. Ставови изнесени у раду лични су ставови аутора и не одражавају нужно ставове Комисије за заштиту конкуренције.

² Вид. чл. 1(2) Treaty on European Union, *O.J.*, бр. С. 191/1992.

свих институција, органа, служби и агенција ЕУ.³ Истовремено, свака институција, орган, служба или агенција ЕУ има обавезу да обезбеди да поступак њеног одлучивања буде транспарентан и да утврди посебна процесна правила која ће регулисати приступ њеним документима и објављивање тих докумената.

То значи да институције ЕУ морају да буду способне да јавности учине доступним одлуке које усвајају, а изузетак од овог правила може бити предвиђен како би се спречило објављивање појединих одлука или података садржаним у тим одлукама, првенствено због дужности чувања професионалне тајне.⁴ Такву обавезу има и Европска комисија, која је дужна да јавно објави што више информација из одлука које доноси, а има право да не објави само оне податке који су заштићени као професионална тајна или се морају заштити у јавном интересу.

У поступцима контроле концентрација са европском димензијом, Европска комисија објављује обавештење да је примила пријаву концентрације (нотификацију), а након окончања поступка испитивања концентрације објављује одлуку којом (условно) одобрава концентрацију у редовном или поједностављеном поступку, као и одлуку којом забрањује концентрацију. Обавештење о нотификацији се објављује уколико се утврди да концентрација подлеже контроли према Уредби Савета (ЕЗ) бр. 139/2004 о контроли концентрација између учесника на тржишту из 2004. године,⁵ при чему се наводе имена учесника у концентрацији, земље у којим су они регистровани (земља порекла), облик концентрације и области привреде у којима учесници у концентрацији послују. Одлуке о концентрацијама се такође објављују у „Службеном листу ЕУ“, и том приликом се наводе имена учесника у концентрацији и главни садржај одлуке. У оба случаја, Европска комисија је дужна да води рачуна о интересу учесника у концентрацији да штите своје професионалне тајне, и не сме да објављује податке које је добила приликом спровођења Уредбе о концентрацијама, а који представљају пословну тајну учесника у концентрацији. Подаци добијени применом Уредбе о концентрацијама могу да се употребљавају искључиво за потребе испитивања одређене концентрације и спровођења истражних радњи у поступку контроле.⁶

³ Вид. чл. 15. Treaty on the Functioning of the European Union, *O.J.*, бр. С. 83/2010 – consolidated version.

⁴ Вид. пресуду у случају *Bank Austria Creditanstalt v Commission*, бр. Т-198/03, одлука Општег суда од 30. маја 2006. године, *ECR 2006*, II-1429, т. 69.

⁵ Council Regulation (EC) No 139/2004 of 20 January 2004 on the control of concentrations between undertakings, *Official Journal*, бр. L. 24/2004 (даље у тексту: Уредба о концентрацијама).

⁶ Чл.17. Уредбе о концентрацијама.

Због тога се у „Службеном листу ЕУ“ и на сајту Европске комисије објављују само верзије одлука о концентрацијама које нису поверљиве, односно које су припремљене за јавно објављивање. У складу са таквом праксом, Европска комисија је у мају 2015. године утврдила посебне смернице за припрему одлука о концентрацијама за јавно објављивање,⁷ које би учесницима на тржишту требало да олакшају подношење захтева за заштиту података, а Европској комисији одлучивање о тим захтевима.⁸ Учесници у концентрацији и други учесници на тржишту у својим захтевима наводе оне податке које желе да заштите и за које сматрају да су пословна тајна или да су поверљиви, а уколико Европска комисија прихвати њихова образложења, такви подаци ће бити изостављени у одлуци која се јавно објављује. Практика показује да кумулативно морају да се испуне три услова да би се тражени подаци могли заштити и изоставити у одлукама које се објављују: 1) да су подаци познати само ограниченом броју лица; 2) да откривање података може нанети озбиљну штету лицима која траже заштиту података или трећим лицима; и 3) да је интерес подносилаца захтева, односно интерес који може бити оштећен, објективно вредан заштите.⁹

Смернице ЕУ отуда предвиђају шта учесници на тржишту могу да траже да се заштити као пословна тајна или поверљиви податак, а шта се уобичајено не сматра поверљивим информацијама; затим, како учесници на тржишту могу да поставе свој захтев за заштиту података, као и поступак који се спроводи по постављеном захтеву; и шта Европска комисија по сопственој иницијативи обично изоставља у одлукама које објављује.

⁷ Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation, 26 May 2015, (даље у тексту: Смернице ЕУ), www.ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/guidance_on_preparation_of_public_versions_mergers_26052015.pdf, 6.02.2016.

⁸ Пре доношења Смерница ЕУ, заштита података и објављивање одлука Европске комисије били су уређени Обавештењем Европске комисије о правилима увида у списе предмета који се воде пред Европском комисијом у поступцима заштите конкуренције (Commission Notice on the rules for access to the Commission file in cases pursuant to Articles 81 and 82 of the EC Treaty, Articles 53, 54 and 57 of the EEA Agreement and Council Regulation (EC) No 139/2004, *O.J.*, бр. С. 325/2005). Вид. Т. К. Giannakopoulos, *Safeguarding Companies' Rights in Competition and Anti-dumping/anti-subsidies Proceedings*, Kluwer Law International, 2011, 187. и даље. Више о заштити података у праву САД вид. R. S. Schlossberg, H. T. Robins, „Hart-Scott-Rodino Merger Investigations: A Guide for Safeguarding Business Secrets“, *Business Lawyer* 3/2001, 943. и даље.

⁹ Вид. т. 2. Смерница ЕУ.

2. Подаци који се могу заштитити

Све већи број концентрација које се спроводе на јединственом тржишту ЕУ и које захтевају пријаву Европској комисији (као и надлежним телима у различитим земљама истовремено), увећава вероватноћу откривања пословних података и других поверљивих података од стране ових институција, које су им током спровођења поступка испитивања концентрација учињене доступним.¹⁰ Зато учесници на тржишту морају да буду опрезни и да се упознају са правилима које регулишу заштиту података у поступцима контроле, како би сачували своје пословне тајне и спречили њихово објављивање, а регулатива им омогућава да у том смислу поднесу захтев за заштиту података.¹¹

Захтев за заштиту података могу да поднесу сви учесници у концентрацији (подносилац, односно подносиоци пријаве и са њима повезани учесници на тржишту) и они учесници на тржишту, односно трећа лица која Европској комисији током поступка доставе одређене податке. Заштита се може тражити за две врсте података: за податке који представљају пословну тајну и за друге поверљиве податке.¹²

Као пословна тајна, могу да се заштите поверљиви подаци о пословним активностима учесника на тржишту, чије откривање би могло изазвати озбиљну штету тим учесницима. Интерес подносилаца захтева, односно интерес који може бити оштећен, мора бити објективно вредан заштите.¹³ Примери података које се могу сматрати пословним тајнама у одлукама о концентрацијама јесу нарочито подаци о:

¹⁰ О заштити података приликом сарадње националних тела надлежних за заштиту конкуренције вид. R. Lambert, „Parallel Antitrust Investigations: The Long Arm of the DOJ from the Perspective of an E.U. Defense Counsel“, *Loyola Consumer Law Review* 4/2002, 515. и даље; M. Błachucki, S. Józwiak, „Exchange of Information and Evidence between Competition Authorities and Entrepreneurs’ Rights“, *Yearbook of Antitrust and Regulatory Studies* 5(6)/2012, 142. и даље; R. S. Schlossberg, H. T. Robins, 959. и даље.

¹¹ Питање заштите података у поступцима заштите конкуренције поставља се и у поступцима који се воде у складу са правилима о рестриктивним споразумима и забрани злоупотребе доминантног положаја, као и у оним деловима поступака у којим се остварује право увида у списе предмета и право обавештавања у поступку или се спроводе истражне радње. Вид. M. Bernatt, „Right to Be Heard or Protection of the Confidential Information? – Competing Guarantees of Procedural Fairness in the Proceedings Before the Competition Authority“, *Yearbook of Antitrust and Regulatory Studies* 3(3)/2010, 58. и даље; H. T. Robins, 943. и даље; D. Adamski, „Access to Documents, Accountability and the Rule of Law – Do Private Watchdogs Matter?“, *European Law Journal* 4/2014, 520. и даље.

¹² Ова разлика се правила и пре доношења Смерница ЕУ. Вид. M. Bernatt, 65; R. Lambert, 515.

¹³ Вид. т. 9. Смерница ЕУ.

- структури трошкова и методима процене трошкова производње и дистрибуције;
- рачунању марже и структури цене;
- тајнама и поступцима производње,¹⁴ као и информације које се односе на *know-how* учесника на тржишту;
- изворима снабдевања;
- обиму производње и продаје;
- тржишним уделима;
- купцима и дистрибутерима;
- пословним и маркетиншким плановима, продајној политици и стратегији, и стратешким одлукама;
- финансијској ситуацији учесника на тржишту, укључујући финансијске споразуме.¹⁵

Други *поверљиви подаци* су подаци који нису пословна тајна, а чије откривање би значајно оштетило одређено лице или учесника на тржишту. Интерес који може бити оштећен, мора бити објективно вредан заштите.¹⁶ У зависности од околности сваког конкретног случаја, други *поверљиви подаци* могу се односити на све податке на основу којих се може утврдити идентитет подносиоца иницијативе за испитивање повреде конкуренције и осталих трећих лица која оправдано желе да остану анонимна.

Процену „поверљивости“ података за које се тражи заштита, Европска комисија врши у сваком појединачном случају (*case-by-case* процена). Уколико се процени да се специфицирани подаци не могу сматрати пословном тајном или другим *поверљивим подацима*, такви подаци се не могу заштитити, без обзира на то да ли су они у поднесцима или у комуникацији са Европском комисијом означени као „пословна тајна“ или као „поверљиви“.¹⁷

Подаци који се уобичајено не сматрају „поверљивим“ спадају у следеће категорије података:¹⁸

¹⁴ Тајне производње се односе на тајну, комерцијално вредан план, формулу, процес или уређај који се користи за израду, припрему, мешање, или обраду производа, и за који се може рећи да је финални производ настао као резултат иновације или значајних напора.

¹⁵ Вид. т. 10. Смерница ЕУ.

¹⁶ Вид. т. 11. Смерница ЕУ.

¹⁷ Више о процени „поверљивости“ пословних тајни и других *поверљивих података* вид. М. Kekeleki, *EC Merger Control Regulation: Rights of Defence, a Critical Analysis of DG COMP Practice and Community Courts' Jurisprudence*, Kluwer Law International, 2006, 204. и даље; Т. К. Giannakopoulos, 190. и даље.

¹⁸ Вид. т. 13-14. Смерница ЕУ.

- Подаци који су резултат сопствене процене Европске комисије, под условом да резултати такве анализе изричито не упућују на податке који се сматрају пословном тајном или другим поверљивим подацима.
Реч је нпр. о подацима који су резултат анализе садржаја интерних докумената учесника на тржишту или испитивања тржишта, укључујући наводе учесника у том испитивању (нпр. закључак Европске комисије да једно привредно друштво (друштво X), након концентрације, неће имати право вета на стратешке одлуке другог друштва (друштво Y)).
- Опште оцене Европске комисије које се односе на функционисање тржишта које је предмет испитивања.
Реч је о подацима којима се на општи начин описује динамика, односно конкуренција на конкретном тржишту, а који при томе изричито не упућују на пословну тајну учесника на тржишту (нпр. оцена да подносилац пријаве и његови главни конкуренти, када преговарају са својим купцима, уобичајено користе процене тржишних удела које су им обезбедили представници индустрије).
- Јавно доступни подаци, укључујући податке који се могу добити само плаћањем услуга приступа специјализованим информационим базама (регистрима), с тим што се тада мора поштовати право интелектуалне својине.
То су нпр. подаци из јавно доступних годишњих финансијских извештаја (објављених на сајтовима привредних друштава или регистара привредних субјеката) или закључци добијени на основу ових података (нпр. закључак да је друштво X имало значајне финансијске губитке у претходној години и подаци о тим губицима) или подаци који су познати учесницима на тржишту и потрошачима (нпр. закључак да друштво Y, иако је један од највећих учесника на тржишту, не послује на тржиштима свих земаља ЕУ).
Подаци о годишњем приходу учесника у концентрацији су, по правилу, јавно доступни подаци, због чега се не могу заштитити. Међутим, податак о приходима групе повезаних учесника на тржишту (којој припада учесник у концентрацији), може се сматрати поверљивим податком, уколико он није јавно доступан. Такође се може заштити податак о приходу учесника у концентрацији који је остварен на тржишту ЕУ или на националном тржишту, под условом да тај податак није јавно доступан, иако је податак о приходу остварен на светском тржишту јавно доступан податак.
- Подаци који су изгубили комерцијални значај, посебно због протекла времена.

Општи суд сматра да је период од пет година довољан да се сматра да поверљив податак није више пословна тајна или да се не сматра поверљивом информацијом. Изузетно се и овакав податак може заштитити, ако подносилац захтева за заштиту података докаже да се податак суштински још увек односи на пословни положај конкретнoг учесника, односно подносиоца захтева.¹⁹

- подаци који се односе на општа знања стручњака у одређеној области (нпр. знања инжењера или медицинских радника, односно доктора).

Реч је о закључцима који су добијени на основу података који су доступни академској заједници, односно стручној јавности (нпр. закључак да се лек Б може преписати као замена за лек А, због чега се ова два лека могу сматрати супститутима).

- Статистички или агрегатни подаци, укључујући податке у графиконима.

То су нпр. агрегатни подаци о обиму производње, потрошње или извоза, под условом да се заснивају на подацима који су прикупљени од свих учесника на тржишту, без навођења података о појединим учесницима и њиховим појединачним уделима.

- Закључак да је тржишни удео неког од учесника у концентрацији нижи или виши од одређене вредности (висине) и/или да је тај учесник већи од својих конкурената.

Ови подаци се не сматрају поверљивим, јер се односе на опште прагове, без навођења појединачних удела (нпр. закључак да је највећи конкурент подносиоца пријаве, у многим земљама, два пута, па чак и четири пута, мањи од новог учесника на тржишту који настаје спровођењем концентрације).

- Аргументи учесника у концентрацији, засновани на подацима доступним учесницима на тржишту (нпр. засновани на подацима о тржишним уделима, а који се не могу сврстати у категорије поверљивих података).

¹⁹ Вид. случај *Evonik Degussa v Commission*, бр. Т-341/12, пресуда Општег суда од 28. јануара 2015. године, ECLI:EU:T:2015:51, т. 84-85. Према овој пресуди, подаци који су некада били тајни и поверљиви, након протекла периода од пет или више године, не сматрају се поверљивим, него историјским подацима, осим ако се изузетно докаже да ти подаци, упркос њиховој старости, још увек представљају кључне елементе пословног положаја учесника на тржишту на којег се тај податак односи, односно трећег лица. Тиме се не оспорава могућност да и подаци који датирају из периода од пре пет или више, па чак и десет, година, буду заштићени, али се у том случају захтевају посебни аргументи у прилог таквом закључку.

3. Подношење захтева за заштиту података

Учесници у концентрацији и трећа лица која желе да заштите податке које су доставили Европској комисији, морају да поднесу посебан захтев за заштиту података којим захтевају објављивање поверљивих верзија одлука о концентрацији и других аката Европске комисије који се односе на ту концентрацију, у посебном року који им одреди Европска комисија. Подносилац захтева, у принципу, не може да захтева објављивање поверљиве верзије целе одлуке или свих делова одлуке, уколико је могуће да се заштита података обезбеди изостављањем само појединих података, односно објављивањем делимично поверљиве верзије одлуке.

У складу са досадашњим правилима ЕУ, подносилац захтева мора јасно да утврди податке које жели да заштити (у пријави концентрације или у допису који је доставио), као и делове одлука о концентрацији за које сматра да су поверљиви, уз навођење разлога за такву заштиту и достављањем посебних поверљивих верзија пријаве, дописа, односно одлука о концентрацији (које не садрже заштићене податке), у року који одреди Европска комисија. Европска комисија такође може од учесника концентрацији и од трећих лица која су јој доставила податке да затражи да означе документацију или делове документације за које сматрају да садрже њихове поверљиве податке, као и да такве податке означе у актима Европске комисије.²⁰

Смернице ЕУ такође изричито омогућавају учесницима на тржишту да од Европске комисије траже изостављање поверљивих података у одлукама о концентрацијама и повезаним публикацијама које се јавно објављују. Да би Европска комисија могла да објави поверљиве верзије одлука о концентрацијама, од учесника на тржишту се захтева да:²¹

1. у одлуци која треба да се објави, означи сваки достављени податак за који сматра да представља професионалну тајну (пословна тајна и други поверљиви подаци);
2. поткрепи доказима свој захтев за објављивањем поверљиве

²⁰ Вид. чл. 18. Уредбе Европске комисије бр. 802/2004 о примени Уредбе 139/2004 о контроли концентрација (Commission Regulation No 802/2004 of 7 april 2004 implementing Council Regulation No 139/2004 on the control of concentrations between undertakings, *O.J.*, L. 133/2004, as amended by Commission Regulation (EC) No 1792/2006 of 23 October 2006 (*O.J.*, L. 362/2006), Commission Regulation (EC) No 1033/2008 of 20 October 2008 (*O.J.*, L. 279/2008), Commission Implementing Regulation (EU) No 1269/2013 of 5 December 2013 (*O.J.*, L. 336/2013), даље у тексту: Уредба бр. 802/2004.

²¹ Вид. т. 16. Смерница ЕУ.

верзије одлуке, тако што ће у писаном облику објаснити нарочито:

- a) зашто конкретан податак представља пословну тајну или други поверљив податак; и
 - b) како му објављивање тог податка може нанети озбиљну штету или може значајно оштетити неко лице или учесника на тржишту; и
 - c) чији интереси су вредни заштите, а који би могли бити оштећени откривањем података.
3. истакне у тексту одлуке сваки део који садржи поверљиве податке, тако да истакнути текст остане читљив;
 4. обезбеди сажет, али значајан резиме редигованих података, који није поверљив (*non-confidential summary*), нпр.: „продајна стратегија: [додати детаље о редигованим подацима, као што је временски период, подручје, итд.]. За бројеве (тржишни удели или годишњи приход), потребно је указати на распон.²² Потребно је указати и на категорију поверљивих података којој припада податак чија заштита се тражи – „[ПОСЛОВНА ТАЈНА]“ или „[ПОВЕРЉИВО]“.

Приликом навођења разлога, односно доказа, да одређени податак јесте поверљив, потребно је пружити детаљне информације на основу којих Европска комисија може да процени: а) јавни интерес да се активности институција ЕУ обављају што транспарентније; и б) легитимни интерес подносиоца захтева да се заштите поверљиви подаци. Дакле, да би могла да усвоји захтев за заштиту података, неопходно је да Европска комисија закључи да је интерес подносиоца тог захтева оправдан и да је значајнији од јавног интереса да се објаве сви подаци којима Европска комисија располаже.

Пожељно је да подносилац захтева у табели укаже на податке које жели да заштити (навођењем тачног места у тексту на којем се

²² Подаци о тржишним уделима се редикују тако што се у верзијама одлука које нису поверљиве користе следећи распони:

Између 0 и 4,99% [0-5]

Између 5,0 и 9,99% [5-10]

Између 10,0 и 19,99% [10-20]

Између 20,0 и 29,99% [20-30]

Између 30,0 и 39,99% [30-40]

Између 40,0 и 49,99% [40-50]

Између 50,0 и 59,99% [50-60]

Између 60,0 и 69,99% [60-70]

Између 70,0 и 79,99% [70-80]

Између 80,0 и 89,99% [80-90]

Између 90,0 и 100% [90-100]

налази конкретан податак), да прикаже разлоге за редакцију, као и предлог резимеа који није поверљив.

Уколико учесници на тржишту не утврде податке које желе да заштите, односно ако не поступе у складу са Смерницама ЕУ, Европска комисија ће сматрати да њене одлуке не садрже поверљиве податке, односно да се учесници на тржишту не противе објављивању одлука и откривању свих података које су они доставили, а који се налазе у тим одлукама.²³

4. Поступак објављивања одлука о концентрацијама

Када Европска комисија донесе одлуку о концентрацији, она о томе обавештава учеснике у концентрацији и даје им могућност да поднесу захтев за заштиту података, уколико они тај захтев већ нису поднели. Да би припремили верзију коначне одлуке о концентрацији, учесници у концентрацији имају рок од седам дана да Европској комисији доставе предлог верзије одлуке која није поверљива и да све пословне тајне прикажу ознаком [...] или у распону који се сматра одговарајућим начином заштите, као што је случај са примером тржишних удела.

Након одлучивања о захтеву за заштиту података, Европска комисија врши редакцију текста одлуке и редиговану верзију шаље подносиоцима захтева на сагласност. Редигована одлука би требало да буде верзија која се јавно објављује (верзија која није поверљива), јер се у њој изостављају поверљиви подаци (редакцијом текста и заменом одговарајућим описима, резимеима, распонима или ознакама [...]). Уколико подносилац захтева не одговори у посебно предвиђеном року, Европска комисија је овлашћена да објави редиговану одлуку, јер се сматра да се подносилац захтева не противи таквом објављивању.

Уколико подносилац захтева сматра да редигована одлука још увек садржи пословне тајне или друге поверљиве податке, он може да се обрати овлашћеном службеном лицу (*Hearing Officer*), у посебном року који му одреди Европска комисија. Ако се он не обрати овлашћеном службеном лицу у предвиђеном року, Европска комисија може да објави редиговану одлуку. Објављивање (редигованих) одлука о концентрацијама на сајту Европске комисије (*DG Competition*) не ограничава право Европске комисије да касније објави одлуку о истој концентрацији која би садржала много више података, под условом да

²³ Вид. чл. 18(4) Уредбе бр. 802/2004; т. 21. Смерница ЕУ.

се тиме не открију заштићени поверљиви подаци.²⁴

Пре објављивања одлуке о концентрацији, Европска комисија може да заштити одређене додатне податке, без обзира на то да ли је поднет захтев за заштиту података, и да у складу са тим, додатно редигује текст коначне одлуке и других публикација о конкретној концентрацији. На тај начин се могу заштитити лични подаци (у складу са посебним прописима о заштити личних података), војне тајне или, у зависности од околности сваког конкретног случаја, подаци о учесницима на тржишту које доставе трећа лица и који могу представљати знатан економски или пословни притисак на конкуренте или на њихове трговинске партнере, купце или добављаче.²⁵

5. Закључак

У поступцима контроле концентрација, учесници на тржишту обично достављају бројне осетљиве пословне податке, као што су подаци о највећим добављачима и купцима, вредности и обиму продаје и набавке, тржишним уделитема, разлозима за спровођење концентрација и др. Откривањем ових података може се нанети значајна штета учесницима у концентрацији и другим учесницима на тржишту, због чега је и установљено правило да Европска комисија не доставља, односно не објављује, нити ставља на располагање податке, односно документацију, која садржи пословне тајне или друге поверљиве податке за које Европска комисија сматра да их не треба откривати у циљу спровођења поступка.

Значај доношења Смерница ЕУ отуда јесте велики, посебно ако се узму у обзир околности да се убрзано развија пракса ЕУ у вези са применом правила о увиду у списе предмета који се воде пред Европском комисијом у поступцима заштите конкуренције и да је питање заштите података у поступцима контроле концентрација

²⁴ Вид. т. 24-25. Смерница ЕУ. Судска пракса ЕУ је утврдила тзв. правило *AKZO*, којим се уређује поступак достављања и објављивања, односно откривања поверљивих и пословних података у поступцима заштите конкуренције. Према овом правилу, уколико Европска комисија намерава да објави податке које је подносилац захтева за заштиту података означио као поверљиве, о томе мора у писаном облику обавестити подносиоца захтева и образложити своју одлуку. Против ове одлуке, подносилац захтева може да покрене поступак пред Општим судом (некада Првостепеним судом), ако сматра да спорне податке ипак треба заштитити. Вид. случај *AKZO Chemie and AKZO Chemie UK v Commission*, бр. 53/85, [1986] ECR 168, одлука Првостепеног суда од 24. јуна 1986. године, т. 26-31. Више Т. К. Giannakopoulos, 201. и даље.

²⁵ Вид. т. 22. Смерница ЕУ.

једно од најконтроверзнијих питања у праву конкуренције.²⁶ Иако су резултат вишегодишње праксе у примени правила о увиду у списе предмета, Смернице би требало додатно да унапреде правну сигурност и да учесницима на тржишту олакшају подношење захтева за заштиту података, а Европској комисији одлучивање о тим захтевима.

Ivana Rakić, PhD

Commission for Protection of Competition, Belgrade

PUBLICATION OF THE EUROPEAN COMMISSION DECISIONS IN MERGER CONTROL

Summary

This paper provides a short review of the provisions of the EU Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation. The author points out that these rules adopted in 2015 should increase legal certainty and predictability of the merger control, which means that such improvements would be also in the interest of data protection stemming from the undertaking. This Guidance outlines what can and cannot be claimed for redaction, how to claim confidentiality, what the commission redacts in the public version of a decision, and procedural aspects.

Key words: control of concentrations, merger control, data protection, business secrets, confidential information, EU Commission

²⁶ Вид. К. Fountoukakos, С. Puech-Baron, „What Happens in Luxembourg Stays in Luxembourg: Confidentiality Issues in Competition Law Proceedings Before the EU Courts“, *Journal of European Competition Law and Practice* 6/2014, 331.